

que corri la veu

www.quecorrilaveu.org - redaccio@quecorrilaveu.org

dilluns 5 de maig de 2003

SUMARI

2 Editorial: "Ara és el moment"

Opinió:
"Henry nunca estuvo solo"

Papa Buix i el petit Asnar a les trinxeres

3 Unes altres eleccions són possibles

Galícia no oblida el fuel del Prestige

4 Agenda d'actes d'aquests dies

El Sir del carrer

El primer de maig a Barcelona acull reivindicacions que van més enllà de les protestes laborals

JAVI FORTES I MARTA PALACÍN · Armilla, pantalons de mudar, barret anglès -com el seu accent-, ulleres quadrades i rínxols que fugen del clatell. És una de les 40.000 persones que aquest primer de maig del 2003 han sortit als carrers barcelonins per fer-se escoltar. El *Sir del carrer* ha calculat amb cura la seva ubicació. El centre de l'esglaó del mig de tots els que pugen a la catedral és ara totes les seves possessions juntament amb l'estandard que sosté amb un braç ferm i blanquinós. Pels escuts de la seva bandera -com la pau, les persones i la reflexió- podem dir que toca de peus a terra, però també ho fa en sentit literal. Ho fa, concretament, amb unes sabates desgastades, però no brutes que, com ell, han viscut molt sense que el temps ni l'experiència l'hagin fet inservible. Tot al contrari, aquest que sembla boig és -possiblement-, com diria Nietzsche, un geni entre una bogeria d'homes. El silenci i la quietud que envolten el *Sir del carrer* han congregat prou gent al seu voltant com per condemnar el megàfon a ser un soroll ambiental.

Un espai, dues vessants de la realitat

L'espai d'expressió és el mateix: el carrer, però el mitjà d'expressió és

diferent. Partits, sindicats, plataforma i diverses organitzacions recorren l'espai a cop de megàfon, música, globus gegantins i grans pancartes. El *Sir del carrer*, en canvi, en silenci, és capaç de mostrar un discurs més crític, una reflexió més profunda i una munió d'idees plasmades en frases escrites amb preguntes gens retòriques. "Té sentit el sindicalisme a una fàbrica d'armes?", "Hi ha 34 conflictes al món y 0 manifestacions per ells", "Què passa amb les guerres actuals?", "I després, un altre cop jo sol al carrer?". El *Sir* porta més de vint anys manifestant-se de formes molt diverses als carrers de Barcelona, normalment a Les Rambles, "és el meu espai d'expressió". Enyor, però, temps millors, en els quals afirmava que Les Rambles estaven vives, no com ara, on sembla que només existeixi la immobilitat de les estàtues. També troba a faltar més gent en la concentració del dia del treballador. Tot i això, al seu voltant, mirades atentes llegeixen els seus missatges i molts manifestants el feliciten. Des d'aquell graó es contramanifestava el *Sir del carrer*, des d'aquell petit espai pavimentat i dur, la seva veu anònima i carregada de seny, en silenci.

Com en les darreres manifestacions en contra de la guerra, la diversitat va ser un dels trets

més característics. Gent de moltes les edats i races s'hi va aplegar. Però la protesta obrera d'aquest any va destacar per la varietat de fets a reivindicar. S'han perdut referències o objectius més concrets o tot va fatal? La recent guerra a l'Iraq i la crispació del poble vers el govern del PP d'una banda, i les properes eleccions de l'altra, van desplaçar les obligatòries demandes i queixes laborals a un segon terme. La diversitat de temes va fer perdre força a la reivindicació obrera. La cultura participativa, de manifestació, que els darrers mesos ha nascut a la ciutat comtal ha estat, potser, perjudicial per a la convocatòria d'aquesta cita anual. Es van sentir algunes crítiques: "A la vaga general, on estava Comissions?" i també es cridaren consignes en contra del decretazo.

Fins i tot es van alçar els punys i es va cantar *Els Segadors*. Mentre els partits, sindicats i plataformes cridaven i protestaven pel present, a la plaça més propera, un jove que s'escapava dels grisos fa quaranta anys, es trobava recolzat en un quiosc de gelats, borratxo, ancorat al passat. I enmig, dempeus en un graó, el *Sir*, va una mica més enllà, a partir del present reflexiona i es pregunta pel futur.

Ara és el moment

Demà és el dia.
Sant Tornem-hi.

Demà hi torna a haver una manifestació massiva dels estudiants a Barcelona (la que en deien i en segueixen dient la 'capital de la pau'). I no és una manifestació qualsevol.

És especial per dos motius: la forma i el dia. Pel què fa a la forma és especial perquè té dues parts. La primera és silenciosa, recordant que ens volen fer callar, que el govern a deixat d'escoltar-nos i que molts mitjans ens obvien. La segona és igual però sorollosa. Es tracta d'alçar-nos per sobre del soroll de cotxes i escavadores per dir NO. Per dir PROU. Per dir TOT el què pensem. Per demostrar que tenim veu i que no ens faran callar.

El dia està clar que és especial. Fa temps que els estudiants estem dient que no oblidem i demà és el dia per recordar-ho a tothom. Demà és el dia de tornar a demostrar què som i què volem. Demà és el dia per no fallar, per no faltar ningú, per ser-hi tots i demostrar que no som quatre, com el govern vol fer creure a la societat, sinó que som molts. Demà és el dia.

Demà serà el dia. No l'últim dia, no penseu. Serà el següent dia. El dia de la *rentrée* com diuen els francesos. El dia que recordarem a tota la societat catalana i espanyola que els estudiants seguim allà.

Ara és el moment de demostrar a tothom que no ha sigut una flor de primavera el què va passar fa uns dies, sinó que és una fulla robusta i perenne, que no perdrà el color fins que hagi fet la seva funció.

ARA és el moment.

Henry nunca estuvo solo

Seguramente fue cuando me enteré que él tenía un Premio Nobel de la Paz y era uno de los principales culpables del uso de napalm durante la Guerra de Vietnam, quizá ese fue el momento en que me empezó a fascinar su figura, es como ahora, cuando no puedes entender exactamente la ironía de tener una guerra para la paz.

Este no es un artículo relacionado con la figura de Henry Kissinger, uno de los personajes más fascinantes de la historia de la guerra fría, sino una nota sobre los lobbies y grupos de presión que amenazan el orden mundial en nombre de uno nuevo (En inglés NWO, New World Order), y quizá más dedicado a los grupos velados que hasta ahora el gran público desconocía.

Kissinger no es una rara avis dentro de la política y la diplomacia occidental, todo el mundo conoce su trayectoria pero pocos se acuerdan de su papel de representante de la Trilateral (organismo supranacional que al igual que el grupo de Bilderberg agrupa a oscuros y poderosos personajes del mundo de las finanzas y de la política y que él preside) un organismo fundado en los años de la administración Carter. Pues bien, el querido hijo de Sión se entrevistó con George W. Bush 24 horas antes del ataque al territorio iraquí.

¿Casualidad? paranoia de conspiranoicos? No todo acaba ahí, no es tiempo para hablar de los Protocolos de Sión, la que sería la primera gran conspiración contemporánea, denunciada por Lenin entre otros y utilizada por el régimen del Tercer Reich para justificar sus tropelías raciales contra los judíos. Todos estamos informados de la pertenencia del señor Bush a la organización universitaria "Skull and bones", una suerte de logia siniestra tal y como la pintan muchos que se reúnen mensualmente en el campus de Yale para cenar con la cubertería de Adolf Hitler, y que une de esta forma tan pintoresca a gran cantidad de miembros de la oligarquía estadounidense, no sería de extrañar que ante tal vajilla más de uno intoxicado por la esvástica que lucen sus platos hayan tenido la tentación de formar un nuevo imperio, o Reich en argot clásico-bávaro.

La organización eminentemente masculina (hasta el año '91, en "La Orden" no permitía la entrada a mujeres), blanca, heterosexual y económicamente poderosa pasa por ser un "club de amigos" o ex-alumnos de una de las universidades más agraciadas por la CIA puede relacionarse con gran cantidad de tropelías, más bien todas, las que se han cometido en los EUA y de estos hacia fuera: Asesinato de Kennedy, "Operación Fénix" en Vietnam, distribución de armas para la Contra nicaragüense, proyectos de lavado de

cerebro en los años 50 y similares, no es de extrañar pues entender que Bush padre segunda generación de "Skull and Bones" fuera durante 13 meses antes de ser llamado por Ronald Reagan para entrar en su gobierno junto con Perle, Henry Kissinger, Powell y otros sujetos que le ayudarían en posteriormente al suceder a Reagan y han vuelto a la palestra con la llegada al poder de Bush junior "tercera generación" de iniciados.

Conspiración o no, paranoia o punta de un iceberg, será una de tantas cosas que tendremos que adivinar en esta guerra, al igual que los secretos que guarda "the Tomb" el siniestro lugar que alberga la cubertería de Adolf y el cráneo de Jerónimo, el gran jefe indio y primer terrorista que amenazó el orden de los USA, algo así como un Bin Laden navajo. ¿En esta guerra he dicho? En esta y en las guerras que vienen.

FERNANDO ELBOJ
ESTUDIANTE DE DOCUMENTACIÓ
DE LA UAB

papa buix i el petit asnar

La tómbola de la vida

"La lluita va enfrontar violentament ambdues posicions divergents."

PAPA-BUIX! EL BLER S'HA PIXAT A SOBRE!

A LA CÀRREGA!

PER LA PÀTRIA!

"Va ser una batalla justa i igualitària. El vencedor havia de ser, per força, just i igualitari."

A VEURE, FORA EL SADDAMET, ARA MANO JO!

I FORA ELS MONUMENTS DEL DICTADOR!

BUB, BUB!

EXACTE!

"O no."

NOMÉS QUEDARAN MONUMENTS D'UN DICTADOR; ELS DEL IAIO FRANCO AL MEU POBLE!

Unes altres eleccions són possibles

Davant el creixent desinterès en la societat per la política tradicional, sorgeixen nous grups que pretenen canalitzar aquest desencís

OLIVER VILLANUEVA · Queden tot just 20 dies per a les eleccions, i molta gent es planteja a qui votar o, fins i tot, si votar. A les manifestacions contra la guerra, per exemple, s'han pogut veure moltes pancartes de partits polítics, però molta gent considera que aquests protesten, reclamen o reivindiquen només per oportunisme, per treure vots als seus rivals. "Votar només serveix perquè després ells

facin el que els doni la gana", comentava una persona al Concert per la Pau del passat 30 de març. Però hi ha alternatives.

No tenen ni el finançament, ni la pràctica en l'activitat política, ni la presència mediàtica que poden arribar a assolir els partits "grans", però ho supleixen amb imaginació i, sobre tot, difusió per Internet. Són agrupacions polítiques molt joves, si les comparem amb els partits que ocupen dia rere dia les portades dels diaris, i molt sovint s'oposen a tenir un "líder". N'hi ha moltes, i estan molt disperses, però a poc a poc van unint esforços.

Una altra democràcia

Un exemple d'això és *Otra demo-*

cracia es posible, una coalició promoguda per "Motivats, Espiral i més d'un miler de ciutadans independents". Aquesta coalició, que s'autodefineix com a "experiment polític", ha aconseguit tancar llistes electorals per al proper 25 de maig a 22 municipis de tot l'Estat, entre ells Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, les dues ciutats més grans de Catalunya. A més, hi ha dues llistes per a les eleccions autonòmiques, la del País Valencià i la de Madrid.

El seu objectiu més immediat és aportar la idea que "una altra democràcia és possible" a aquells que s'acostin a votar als col·legis electorals el proper 25 de maig. De moment, l'administració ja ha d'imprimir paperetes amb aquest eslògan i deixar-les als col·legis electorals. A més, ja

han preparat anuncis per a ràdio i televisió. "Avui per avui, el menys

important és guanyar vots", diuen a la seva pàgina web. Malgrat això, es comprometen a promoure la democràcia participativa en aquelles localitats d'on en surtin regidors.

El seu és un projecte "en espiral", en construcció permanent, i per això la seva pàgina web està constituïda sobre el que s'anomena un *wiki*, que permet a qualsevol persona publicar comentaris sobre una sèrie de temes. Un funcionament semblant al de la xarxa *Indymedia*.

Donar utilitat al vot en blanc

Des d'una altra perspectiva, un grup de professors de la UAB i la UB han posat en marxa una candidatura per intentar canalitzar el descontentament de la gent que normalment vota en blanc. "El vot en blanc és el vot dels ciutadans conscients però ingenus que volen votar però que no se senten representats per cap partit polític",

diuen a la seva pàgina web.

El que els *Escons insubmisos* proposen és que aquells que es trobin en la situació anterior els votin a ells. Es comprometen a que els escons

que es poguessin aconseguir estiguin buits i a no percebre la quantitat econòmica que la llei electoral estableix pels partits amb representació parlamentària. Un membre d'aquest no-partit diu: "volem dir que no creiem en l'actual sistema polític, però sí en la democràcia i en la política entesa per solucionar els problemes dels ciutadans, i no per crear-los".

Escons Insubmisos

Motivats

La web espiral

Per més informació

ESPIRAL

www.lawebespiral.org

MOTIVATS

www.motivats.org

OTRA DEMOCRACIA ES POSIBLE

www.otrademocraciaesposible.net

ESCONS INSUBMISOS

www.esconsinsubmisos.org

Galícia no oblida el fuel del Prestige

Santiago de Compostela clama contra el govern del PP després de sis mesos de treure cru de les platges gallegues

ELISABET ANDRÉS I MARTA MARTÍNEZ · Més de 100.000 persones, segons els convocants, i 45.000, segons la policia local, es van manifestar ahir a Santiago de Compostela, sota una pluja intensa, per mostrar el seu rebuig a la gestió de la crisi del *Prestige*. La manifestació, organitzada per la plataforma 'Nunca Más' i encapçalada per una pancarta on s'hi llegia "No oblidem", tenia com a objectiu desmentir la situació de normalitat que ven el PP i

que consideren que no s'adiu amb la realitat.

Els convocants van demanar al govern central l'elaboració d'un pla de neteja, la regeneració i la repoblació de la costa i el suport econòmic als sectors productius afectats. A la manifestació hi van assistir personalitats del món de la cultura com la

cantant Uxía Senlle, els escriptors Manuel Rivas i Suso de Toro, i els actors Luis Tosar i Víctor Mosqueira, a més d'una representació de les

forces polítiques i sindicals gallegues, amb excepció del PP. Una vegada a la plaça, la cantant Uxía Senlle, portaveu de la plataforma Nunca Más, va llegir un manifest en què es va recordar que del *Prestige* en surten dues tones diàries de fuel.

La resposta de sempre

El govern del Partit Popular va considerar aquesta manifestació un simple acte polític en vigílies de les eleccions municipals. El conseller de Pesca, Emilio López Veiga, creu que la mobilització és "inútil" perquè el que es demana "ja està fet". De moment els organitzadors segueixen intentant fer canviar aquesta visió.

DILLUNS 5 DE MAIG

Periodisme crític als EUA, 'Mitjans de comunicació als EUA: poder i contrapoder'

Hora: 17:00
Lloc: MACBA
Amb Michael Eisenmenger (productor TV), Robert Jensen (professor de Dret de la Comunicació, de Texas), Tai Moses (redactora en cap d'AlterNet.org) i Greg Ruggiero (expert en ràdios comunitàries i editor literari)

Conferència: Els Estats Units i l'Orient Mitjà: democratització i intervenció militar

Hora: 17:00
Lloc: Sala de Graus [Facultat de Lletres, UAB], Bellaterra

Conferència: 'La llibertat d'expressió al món després de l'11-S'

Hora: 19:00
Lloc: FNAC El Triangle (Plaça Catalunya, Barcelona)
Participen: Fernando Hernández (defensor colombià acollit el 'Programa d'acollida de defensors dels drets humans 'Amnistia Internacional') i Valentí Estalella, membre d'Amnistia Internacional Catalunya. Durant l'acte es presentarà l'informe 'La llibertat d'expressió al món', elaborat per Amnistia Internacional. També es presentarà el 'Mapa de la llibertat d'expressió al món', en l'elaboració del qual Amnistia Internacional hi ha col·laborat. Aquest acte forma part de la campanya 'Censurats' que impulsa el Fnac del 5 al 18 de maig.
Més informació a la web

Periodisme crític als EUA, '11-S: torna la censura?'

Hora: 19:00
Lloc: MACBA
Amb Reese Erlich (periodista i escriptor), Terry Gibbs (directora de NACLA), Tina Rosenberg (editorialista internacional de The New York Times) i Jonathan Schell (periodista de The Nation)

Conferència: El futur de la democràcia

Hora: 19:30
Lloc: BIBLIOTECA Can Fabra, Barcelona
Organitza: plataforma sant andreu aturem la Guerra i AAVV St Andreu de

Palomar

Paraules contra la Guerra: 'Johnny va agafar el seu fusell' de Dalton Trumbo

Hora: 20:00
Lloc: Plaça del Rei (Barcelona)
- Adaptació teatral: Bradley Rand Smith
- Versió catalana: Ramona Via i Lluïsa Vilardell
- Dramatúrgia: Josep Costa
- Direcció: Pep Planas
- Actors: Mingo Ràfols, Alex Casanovas, Miquel Garcia...entre d'altres

DIMARTS 6 DE MAIG

Conferència: Dona i Repressió

Hora: 11:00
Lloc: Facultat de Filosofia i Lletres UAB
A càrrec d'Eva Forest

Manifestació unitària de pl.Universitat a Pla de palau

Hora: 12:00
Lloc: Pl. Universitat
La manifestació es divideix en 2 parts: Silenciosa (cal portar mocadors per tapar-se la boca) de Pl.Universitat a Pl. Urquinaona
Sorollosa (xiulets, música...) de Pl.Urquinaona a Pla de Palau
L'hora no és segura
Organitza: Plataforma Aturem la Guerra- Universitats

Cinefòrum contra la guerra: 'El gran dictador' de Charles Chaplin

Hora: 16:00
Lloc: Sala Cinema de la UAB

Periodisme crític als EUA, 'Periodisme crític: un compromés personal'

Hora: 17:00
Lloc: MACBA
Amb Robert Jensen (professor de Dret de Comunicació, de Texas), Tina Rosenberg (editorialista internacional de The New York Times) i Jonathan Schell (periodista de The Nation)

Periodisme crític als EUA, 'Internet i activisme: navegant a contracorrent'

Hora: 19:00
Lloc: MACBA
Amb Michael Eisenmenger (productor

de TV), Sheri Herndon (Indymedia) i Tai Moses (redactora en cap d'AlterNet.org)

DIMECRES 7 DE MAIG

Cicle de Cinema a la UAB: 'Documentals iranís'

Hora: 12:00
Lloc: Sala de cinema de la UAB - Centre de la Imatge
- OMIA, 1986, de Moshen Nazar
- MADRESEH GOOSHEH HAYAT (School in the corner), 2000, de Farzad Tohir
- DERIVISHES OF KURDISTAN, 2000, d'Abbas Tahvildar
- TABAKI, 2001, de Bahman Giarostami

Passi de vídeos : La situació humanitària a Palestina

Hora: 17:00
Lloc: Sala de Graus [Facultat de Lletres, UAB], Bellaterra

Xerrada: Nunca Mais

Hora: 19:00
Lloc: Casal d'Associacions Juvenils de Barcelona
Organitza: Fòrum Social de Barcelona

Acte contra l'ALCA

Hora: 19:30
Lloc: Cotxeres de Sants
Intervenien: Txema Abigail, advocat de Derechos para Todos Madrid i Maria Ortiz (Plataforma contra el ALCA)

DIJOUS 8 DE MAIG

Cicle de Cinema: 'Documentals Iranís'

Hora: 12:00
Lloc: Sala de Cinema de la UAB - Centre de la Imatge
- TEHRAN, SA'AT-E-25, 1999, de Seifollah Samadian
- FOOTBALL BEH SABK-E IRANI, 2001, de Maziar Bahari

Debat 'Guerres i petroli' a càrrec de Joan Martínez Alier

Hora: 13:30
Lloc: Aula 7, Facultat d'Econòmiques de la UAB
També hi haurà una projecció del vídeo OCP, Ecuador

DISSABTE 10 DE MAIG

Arma't de raons contra la guerra

Hora: 09:00
Lloc: Parc de l'Estació del Nord de 9 a 00:30. Pel matí activitats i xerrades i per la tarda-vespre performance. Acte convocat per les assemblees d'estudiants i professors de les Universitats de Barcelona

Jornada universitària per explicar els actes realitzats

Hora: 12:00
Lloc: Parc de la Ciutadella
Per poder participar contacteu amb la Plataforma Aturem la Guerra Universitats: plataformaaturemguauni@yahoo.com
L'hora no és segura

DIUMENGE 11 DE MAIG

Arma't de raons contra la guerra

Hora: 09:00
Lloc: Parc de l'Estació del Nord de 9 a 00:30. Pel matí xerrades i activitats i per la tarda-vespre lectura de poemes. Acte convocat per les assemblees d'estudiants i professors de les Universitats de Barcelona

Jornada universitària per explicar els actes realitzats

Hora: 12:00
Lloc: Parc de la Ciutadella
Per poder participar contacteu amb la Plataforma Aturem la Guerra Universitats: plataformaaturemguauni@yahoo.com
L'hora no és segura

Entre tots farem que corri la veu

El projecte que corri la veu vol la teva col·laboració.

Es necessiten redactors, maquetadors, distribuïdors, dibuixants, guionistes.

Aquí hi ha lloc per a tothom.

Pots treballar des de casa o a la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB.

Entre tots farem que corri la veu!

redaccio@quecorrilaveu.org

